పెళ్ళి - వ్యవహారం

ఇంటికి చేరే సమయానికి సులోచన దడ ఇంకా సాంతం పోలేదు. ఆమె పాదాలూ, మోకాళ్ళూ ఇంకా బలహీనంగానే ఉన్నాయి. చేతుల తిమ్మిరలు పోతూ వస్తూ ఉన్నాయి. తనను చూసి ఎంత మంది ఏమనుకున్నారో ఊహించుకోవటానికికూడా ఆమెకు ధైర్యం చాలలేదు. మొట్టమొదటిసారిగా ఆడది దొంగతనమో, వ్యభిచారమో, తాగటమో చేస్తే తనకున్న స్థితే వుంటుందా అని ఆమె ఆశ్చర్యపడింది.

కాని తాను ఇంతటి ఉద్రేకానికి గురికావడం సులోచనను మరింత ఆశ్చర్యపరిచింది. ఎందుకంటే తాను చేసిందల్లా జగన్నాథంతో ఒక గంటసేపు "వ్యవహారం" మాట్లాడింది—అంతకంటె ఏమి చెయ్యలేదు.

తనను ఒంటరిదాన్ని చేసి జగన్నాథం ఏమీ చెయ్యలేదు. చేసినా తాను పెద్దగా అల్లరిచేసి ఉండేదికాదేమో! ఏమంటే, తనను ప్రేమించినా బాగానే వుంటుంది. అని సులోచన అనుకున్న కొద్దిమంది యువకులలో జగన్నాథం ఒకడు. మనిషి అందంగా వుంటాడు. యిరవై ఎనిమిదోఏడు

నడుస్తున్నది; తన ఇరవై రెండేళ్ళకు ఈడయినవాడు. చక్కగా "బర్మాషెల్‌లో" నాలుగు వందలు తెచ్చుకుంటున్నాడు. పెళ్ళి కాలేదు—

జగన్నాథానికి పెళ్ళి కాలేదన్నమాట జ్ఞాపకం వచ్చినప్పుడల్లా సులోచన హృదయాన్ని శూలాలతో పొడిచినట్టుగా ఉండేది. ఎందుకంటే—సులోచనకు పెళ్ళి అయింది.

అది చాలా పాపిష్టి పెళ్ళి — సులోచన జీవితానికి దేవుడు పెట్టిన పెద్దవాత.

సులోచన ఇంటరు పరీక్షకు కూర్చున్నకొద్ది రోజులకే జరిగిందా పెళ్ళి అప్పటికి. సులోచన తండ్రి బతికి ఉన్నాడు. ఆయన జీవించి ఉండగా వాళ్ళ ఇల్లు సాంఘిక అభ్యుదయభావాలకు కేంద్రంగా ఉండేది. ఆయన మిత్రవర్గంలో హరిజనులు మొదలుకొని మహాకవులదాకా అన్నిరకాలవాళ్లూ, హోదాలవాళ్లూ ఉండేవారు. సులోచన తండ్రికి ఉన్న హోదా అది ఒక్కటే. ఆయనకు ఏనాడూ పెద్దరాబడిలేదు. తీరని దారిద్రమూలేదు. అందరూ ఆయనకు ఆర్థిక సహాయంచేశారు. కాని ఆయన ఎవరికీ పడవలసి రాలేదు.

వాళ్ళ ఇంటికివచ్చే గొప్పవాళ్ళ వెంట వారి ఒ..ఘువులుకూడా వచ్చేవారు. కనీసం వెంకటరత్నం ఆవిధం.. వచ్చాడు. అతని మేనమామ పేరుమోసిన కవి, సంస్కర్త. ఆయన పట్నంవస్తే సులోచనవాళ్ళఇంటికి విధిగా వచ్చేవాడు. ఆయన పట్నంలో ఉన్నవాన్నాళ్ళూ వెంకటరత్నం

విధిగా - కాలేజీ ఎగగొట్టి అయినాసరే-ఆయన తోకలాగా తిరిగేవాడు.

ఏమైతేనేం. సంస్కృతి ధూపంతో నిషా ఎక్కి-ఉన్న స్థితిలో వెంకటరత్నానికి సులోచనను పెళ్ళాడాలని, ఆమె తండ్రిగారికి అల్లుడు కావాలనీ ఆపుకోరాని కోరిక కలిగింది. తన తండ్రిశోకో అనిచూశాడు. యాభైవేలఆస్తి పరుడూ, ఒకే కొడుకూగల ఆ పెద్దమనిషి హరిజనోద్ధరణ చేసే దరిద్రుల పిల్లను చేసుకోవటానికి సుతరాము ఒప్పుకో లేదు. తన బావమరిది సంఘోద్ధరణచేసి బొత్తిగా శీలాన్ని నాశనం చేసుకున్నాడని ఆయన విశ్వాసం.

ఆపరిస్థితిలో వెంకటరత్నం తండ్రిని వెర్రికుట్టె కింద కట్టేసి, ఒంటిగా వచ్చి సులోచనను పెళ్ళిచేసుకున్నాడు. మైనారిటీతీరిన ప్రతివాడూ తానుచేసే ప్రతిపనికీ బాధ్యుడని చట్టం విశ్వసించినట్టే సులోచనతండ్రికూడా విశ్వసించాడు.

తాను చేసినది పెద్ద పొరపాటని వెంకటరత్నంచేత ఒప్పించటానికి అతనితండ్రికి గట్టిగా నాలుగుగంటలు పట్ట లేదు.

సులోచన తండ్రిపోకముందే ఆమె వివాహబంధం తెగిపోయింది. ఆయనపోయినాక సులోచన అన్న రమణా రావు బొత్తిగా అసహాయుడైనాడు. అతని తండ్రిగారి మిత్రులు అతనికో వందరూపాయల ఉద్యోగం ఇప్పించ గలిగారు. అతనికీ భార్యా, ఇద్దరు పిల్లలూ ఉన్నారు.

సులోచన భారం అదనపు భారం అతనికి. కాని పళ్ళబిగువున ఆభారాన్నికూడా సహిస్తూవస్తున్నాడు.

తన పెళ్ళి ఇట్లా పరిణమించటంమాట అటుంచి తండ్రిపోయినాక జీవితంగురించి సులోచన చాలా తెలుసు కుంది. తనతండ్రి ఎట్లా సృష్టించాడో కాని తనచుట్టూ ఒక కృత్రిమ వాతావరణం సృష్టించాడు. ఆ వాతావర ణంలో అణాపైసలకన్న ఆదర్శాలకు విలువ హెచ్చు.ఆయన పోగానే వాస్తవజీవితంయొక్క నగ్నస్వరూపం సులోచనకు కనబడింది. అందులో కుల మత విద్వేషాలన్నీ ఉన్నాయి. అందరినీ అన్నిటినీ డబ్బే శాసిస్తున్నది. దీనిలో తభావతు అణుమాత్రంకూడా లేదు.

తన పెళ్ళివిషయంకూడా మొదటిసారి నిజంగ్రహించి ఆమె నీరసించిపోయింది. ఆ వెంకటరత్నం తనను ప్రేమించి పెళ్ళాడలేదు. ఒక ఆదర్శంకోసమూ పెళ్ళాడలేదు. ఏదో తాత్కాలికమైనఆవేశాలు, విప్లవం చేస్తున్నాననేభ్రమలో, ఆవేశపరులు తమ శక్తిసామర్థ్యాలు అంచనా కట్టుకోకుండా రాజకీయోద్యమాలలోకి దూకినట్టుగా తనను పెళ్ళాడే శాడు. ఆతరవాత, నీటిలో మునిగిపోయేవాణ్ణి ఎవరో బయ టికి లాగినట్టుగా అతన్ని తండ్రి ఉద్ధరించాడు. “బతుకు జీవుడా !” అనుకుని అతను పెళ్ళినుంచి బయటపడ్డాడు.

బయటపడ్డాడా లేదా అన్నవిషయం ఎవరికితోచి నట్టుగా వారు చెప్పారు.

వాడెక్కడికి పోతాడు ? కట్టుకున్నపెళ్ళాన్ని చచ్చి నట్టు ఏలుకోవాలి ! కోర్టుకు యీడుస్తే శోగం వదులు తుంది!....కోర్టుకుపోతే మాత్రం ఏముంది! అతుకు అతుకే. అసలు ఉన్నవాళ్లకు, లేనివాళ్లకు పొత్తు కుదరదులే! మనో

వర్తి రాబట్టండి!—ఇంకా కొన్నిఏళ్ళు గడిస్తే విడాకులు పుచ్చుకోవచ్చు—ఈ పెళ్ళాన్ని వదిలేసి వాడు మళ్లా పెళ్ళాడ తాడా? ఎన్నిగుండెలు?—అదంతా తీసిపెట్టు. పిల్లమీాద పిల్ల నివ్వటానికి సిద్ధంగా బోలెడంతమంది ఉన్నారు!—

యిటువంటి విజ్ఞానమంతా వింటుంటే సులోచనకు బుర్ర గిర్రున తిరిగిపోయేది. ఇవన్నీ వట్టి ప్రగల్భాలు. మనుషుల వాక్చాతుర్యానికీ, జీవించవలసిన జీవితానికీ ఏమీా సంబంధం లేదు.

సులోచన ఆ వెంకటరత్నంకోసం ఒక్క చిన్న నిట్టూర్పుకూడా విడవలేదు. వాళ్ళిద్దరూ ఎన్నడూ అయిదు నిమిషాలు భాతాఖాన్నీకూడా కొట్టిన పాపానపోలేదు. ఒకొ్కక్కసారి ఆమెకు ఈ జరిగినదంతా తనకు సంబంధించిన విషయం కానేకాదనికూడా భ్రమ కలిగేది—

కాని అన్న రమణారావు పైకి ఏమీా అనకపోయినా తన భారాన్ని తగ్గించుకోవటానికి ఏవేవో ప్రయత్నాలు చేస్తున్నట్టు తెలిసినప్పటినుంచీ, ఇది తన సమస్యేనన్న భావం ఆమెలో నిజంగా రూపొందసాగింది.

తన చెల్లెలికి తెలియకుండా రమణారావు ఆమె అత్తవారితో చాలా ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు జరిపాడు. అతను మెతకమనిషి. దేబిరింపు వుత్తరాలు రాసి వుండవచ్చునని సులోచన అనుకున్నది. సులోచన పెద్ద 'దార్ఢ్యంగల' మనిషి అని కాదు. కాని 'వాళ్ల' దగ్గిరనుంచి వచ్చిన జవాబు ఒకటి రెండు ఆమెకంట పడ్డప్పుడు ఆమెకు తన అన్నపైన ఎంతో జాలికలిగింది.... "ఈ పెళ్లి సవ్యంగా జరగలేదు,

మీరు మీ చెల్లెలిని తార్చి మావాణ్ణి ఈ పెళ్ళికి ఒప్పించా రని నాకు సందేహంగా వున్నది!—" యిటువంటి హేయ మైన ఆపాదనలు ఆ వుత్తరాలలో వున్నాయి.

రమణారావుకనీసం మనోవర్తి అయినా సంపాదించ టానికి ప్రయత్నించి విఫలుడయినాడు! అతని మెతకదనం వాళ్ళు బాగా అర్ధంచేసుకున్నారు.

సులోచన మాత్రం ఏం చేస్తుంది! "మనకు హక్కులున్నై—కోర్టుకెక్క !" అని అన్నతో ఎట్లా అంటుంది? ఒకవంక నలుగురూ రెండుపూటలా తిండి తినటమే ఎంతో కష్టంగా వుంటే!.

ఒకరోజు ఏదోమాటల సందర్భంలో రమణారావు ఆడవాళ్ళు అంతో ఇంతో సంపాదించడం బుద్ధిగలపని అని యింట్లో గట్టిగా వాదించాడు. అది తనను మనసులో పెట్టుకునే అన్నమాట అని సులోచనకు ఎన్నో రోజులకుగాని తట్టనైనా లేదు. తట్టినాక తన మందమతిని తలుచుకొని ఆమె కుంగిపోయింది. ఆ సంగతి ఎప్పుడు జ్ఞాపకం వచ్చినా ఆమెకు ఎంతో బాధ కలిగేది.

సులోచన తనంతట తనకే కటినట్టుగా ఒకనాడు అన్నతో, "నాకు ఏదన్నా చిన్న ఉద్యోగం చెయ్యాలని ఉన్నది !" అన్నది.

రమణారావు తనకూ ఆ ఆలోచన అదివరకు రానట్టుగా, "చేస్తే చెయ్యనూవచ్చు !" అన్నాడు.

* * *

సులోచన సంపాదించిన మొదటి చిన్న ఉద్యోగం లోనే ఆమెకు మాణిక్యంతో పరిచయమయింది. ఆమెది మంచి ఉద్యోగమే. ఆమె బియ్యే పాసయింది.

జగన్నాథం మాణిక్యం అన్న.

సులోచన చిన్నతనంనుంచి కూడా మగవాళ్ళలో బాహ్యాకర్షణకన్నా, వాళ్ళు తనగౌరవాన్ని సంపాదించగల వాళ్లా కాదా అన్నది ప్రధానంగా ఉండేది. మనిషి ఎంత అందంగాఉన్నా వాళ్ళలో కించిత్తు వెకిలితనం వుంటే ఆమె సహించలేకపోయేది.

మొదట్లో "ఓహో!" అంటే "ఓహో!" అంటూ వచ్చిన మాణిక్యం ఒకనాడు అకస్మాత్తుగా సులోచనతో గాఢస్నేహం ప్రారంభించింది. వాళ్ళిద్దరూ కలిసి సినిమాలకూ, బీచికి షికార్లు తిరగసాగారు. ఎప్పుడన్నా జగన్నాథం వాళ్ళకు తన కారులో "లిఫ్టు" ఇచ్చేవాడు. కాని అతను పని పెట్టుకుని ఎన్నడూ సులోచనను పలకరించిన పాపానకూడా పోలేదు.

మాణిక్యం మటుకు సులోచనను గురించి తెలుసుకోదగిన విషయాలన్నీ రాబట్టింది. అదంతా ఎప్పటికప్పుడు జగన్నాథానికి రిపోర్టవుతున్నదని ఆమె ఊహించలేదు.

ఒకనాడు సులోచన పుట్టినరోజు—ఆమెకు పుట్టినరోజు పండగలంటూ లేవు—జగన్నాథమూ, అతనిచెల్లెలూ కారులో సులోచనను ఎక్కించుకుని మౌంట్ రోడ్డులో సింధీ బట్టలషాపుకు ఒకదానికి వెళ్ళి అవీ ఇవీ కొనిపెట్టారు. ఒక వీశెడు మిఠాయికూడా కొనిపెట్టారు.

వాటిని ఎట్లా నిరాకరించాలోకూడా సులోచనకు తెలియలేదు. ఆమె తన అసహాయస్థితిని తలుచుకుని కంట తడి పెట్టుకున్నది. ఆ క్షణంలో జగన్నాథం తనకేసి చూస్తూండటం గమనించి ఆమె ఎంతో అవమాన పడింది.

అది ఆమె ఇరవైమూడో పుట్టినరోజు.

ఇదే తన జీవితంలో ఒక విచిత్రానుభవం అనుకుంటున్న సులోచనకు ఇవాళ అంతకు వెయ్యింతలు అపూర్వమైన అనుభవం అయింది.

అసలు ఈ అనుభవం మరే ఆడదానికన్నా అవుతుందా అనికూడా ఆమె ఆశ్చర్యపడింది.

ఆ వేళ ఆదివారం. ఉదయం పదిగంటలవేళ మాణిక్యం కారులో వచ్చి సులోచనను తమ ఇంటికి భోజనానికి రమ్మన్నది.

"మా అన్న నీతో ఏదోబిజెనెస్ మాట్లాడాలన్నాడు. నీ కేమన్నా అభ్యంతరమా?" అని దారిలో ఆమె సులోచనను అడిగింది.

"బిజినెస్" అన్నమాట సులోచనకు కాళ్ళజెర్రిలాగా గగుర్పాటు కలిగించింది. బిజినెస్ అంటే వ్యాపారమో, వ్యవహారమో కావాలి. తనతో ఆ జగన్నాధానికి అటువంటిదేమీ ఉండే అవకాశం లేదు. అందుచేత ఆముక్క మరొక అవాచ్యమైనదానికి పర్యాయపదంగా మాణిక్యం వాడి ఉండాలి. కాని మాణిక్యం అలా మాట్లాడే వెకిలి మనిషి కాదు.

"బిజినెసా? నాతోనా?" అన్నది సులోచన రాని నవ్వు తెచ్చుకుంటూ.

"అది మా జగన్నాథం అన్నమాటే. అతను సాధారణంగా ఒక మాటకు ఒకమాట అనడు!" అన్నది మాణిక్యం.

మధ్యాహ్నం ఒంటిగంటకు భోజనాలదగ్గిర జగన్నాథం సులోచనకు కనిపించాడు. అతను మామూలు మాటలే మాట్లాడాడు. ఆ తరువాత అతను సాయంకాలం అయిదు గంటలదాకా కనిపించనేలేదు. అతని "బిజినెస్" మాటే మరిచిపోయింది సులోచన.

అయిదుగంటలకు మళ్ళీ అతనువచ్చి బీచిమీదుగా షికారు పోదామన్నాడు. కారు వెనక సీటులో ఆడవాళ్ళిద్దరూ కూచున్నారు. కారు నేరుగ అడయారు బీచికి వెళ్ళింది.

కారు ఒకచోట ఆపి జగన్నాథం సులోచనతో, "ఒక చిన్న వ్యవహారం మాట్లాడాలి. మా సిస్టర్ కారులోనే వుంటుంది. మనం అట్లా నడిచివద్దామా?" అన్నాడు.

సులోచన నిర్భయంగా అతనివెంట నడవసాగింది. దడ, వణుకూ ఏమీ లేదు.

"నీ సంగతంతా మా సిస్టర్ చెప్పింది. నీ జీవిత సమస్యను గురించి ఆలోచించాను. అది పరిష్కారం కాని సమస్య కాదు. కాని ఎట్లా పరిష్కరించినా ఏవో చిక్కులు కొత్తవి రాక తప్పదు.

"నేనొక పరిష్కారమార్గం సూచిస్తాను. నీకిష్టమైతే దానిని వ్యవహారరీత్యా అమలుచేసుకోవచ్చు. మన ఇద్ద

రమూ భార్యాభర్తలుగా ఉందామని నేను సూచించబోతు న్నాను.

"అది చట్టరీత్యా సాధ్యంకాదు. చట్టరీత్యా మనం భార్యాభర్తల మవుదామని నేను సూచించటంలేదు. భార్యాభర్తలమధ్య ఇంకొకరకం బంధం ప్రేమబంధం. మనం ఒకరినొకరు ప్రేమించాలనికూడా నేను సూచించటం లేదు.

"నిజం చెప్పాలంటే నాకు ప్రేమఅంటే పెద్దభయం. నా స్నేహితు డొకడు ప్రేమించి పెండ్లాడాడు ప్రేమకు మంచువిచ్చినట్టు విచ్చిపోయే దురభ్యాసం ఉన్నది. ఈప్రేమ ఎప్పుడు ఏబలి కోరుతుందో ఎవరూ చెప్పలేరు. కొన్ని త్యాగాలుచేసి నా స్నేహితుడిలాగా ప్రేమను పడతిట్టేకన్న, దాన్ని నమ్మకోకుండా వుండటమే నాకు మేలనితోస్తుంది.

"నాకు శాస్త్రోక్తమైన మతవివాహాలన్నాకూడా భయమే. అది మనుషుల స్వేచ్ఛను హరించటం అట్లావుంచి ఇంకొక ప్రతిఫలం ఇవ్వదు.

"మొత్తంమీద నాకు ఏరకంపెళ్ళిలోనూ నమ్మకం లేదని స్పష్టం చేశానుగద. అయితే నాకూ_డా అందరి లాగే ఒక స్త్రీతో సుఖంగా ఉండాలనీ, ఆమెతో కష్ట సుఖాలు పంచుకోవాలనీ, పిల్లలను కనాలనీ లేకపో లేదు. అయినా వాటికోసం రొచ్చులో దిగలేక ఇంతకాలంగా పెళ్ళిని వాయిదా వేస్తూ వచ్చాను.

"కాని నిన్ను గురించి ఆలోచిస్తుంటే ఒక మంచి పద్ధతితోచింది- పెళ్ళి ఒక వ్యాపారబంధంగా ఎందుకు

చేసుకోరాదు ? ఈ వ్యాపారంలో ఇద్దరికీ సమానహక్కులు వున్నంతకాలము ఒకరినొకరు గౌరవించుకోవటం జరుగుతుంది. ఒకరివల్ల ఒకరికి ఆర్థికంగా నష్టం కలగకుండా ముందే తగిన కట్టుదిట్టాలు చేసుకోవచ్చు !"

"అది ఎట్లా ?" అన్నది సులోచన అడ్డొచ్చి.

"మన ఇద్దరమూ పెళ్ళాడేపక్షాన నేను నీకు నెలకింత ఇస్తానని ముందే రాసిఇస్తాను. పిల్లలు పుట్టినప్పుడల్లా వాళ్ళకు కొంతడబ్బు ప్రత్యేకంగా యిస్తాను."

సులోచన నవ్వి, "వెనక డబ్బుగలవాళ్ళు ఎవరినన్నా వుంచుకుంటే యిటువంటి ఏర్పాట్లే చేసుకునేవారేమో ?" అన్నది.

"ఆమాట కొంతవరకు నిజమే అనుకుంటాను. కాని ఒకరు ఒక మనిషిని వుంచుకోవటంలో కొంత వ్యామోహం వుండేది. దాన్ని ఆధారం చేసుకుని ఉంపుడుగత్తె తన విటుణ్ణి సాధ్యమైనంత శీఘ్రంగా దివాలా ఎత్తించేసేది."

సులోచన కాస్త ఆలోచించి, "ఈ వ్యామోహం సమస్య ఎప్పుడూ వుండనే వుంటుందేమో ! అసూయ కూడానూ ! బిజినెస్ పెళ్ళి చేసుకున్న జంటలో ఏ ఒకరికి పరాయిమనుషులపై వ్యామోహంపుట్టినా బిజినెస్ దివాలా ఎత్తేస్తుందిగద ! దానివెంట అసూయలూ, కక్షలూ కొట్లాటలూ.... !" అన్నది.

"అటువంటివి దాటగలిగిన సంస్కారం వున్నవాళ్లకే ఈ రకం పెళ్ళి సాధ్యమవుతుందనుకుంటాను" అన్నాడు జగన్నాథం.

అతనిజుట్టు అకస్మాత్తుగా సులోచన చేతిలో చిక్కినట్టయింది. ఆమె అతన్ని అతి నిశితమైన ప్రశ్నలు వెయ్యసాగింది. "ప్రపంచంలో అందరూ ఈ బిజినెస్ పెళ్ళి చేసుకునే అవకాశం వుందా ? అందరూ అసూయనూ, ప్రేమనూ అధిగమించేదాకా ఇలాటి పెళ్ళిళ్ళు వాయిదా పడాలా ? అప్పుడున్న పెళ్ళిళ్ళు ఎంతఘోరంగా పరిణమిస్తున్నాయో, ఈ బెజినెస్ పెళ్ళిళ్ళుకూడా అంత ఘోరంగాను పరిణమించే అవకాశాలున్నాయా, లేవా ? ఈ పెళ్ళిళ్ళలో ఉన్నఒక్క గొప్పదనము ' డబ్బు ఏర్పాట్లు చేసుకోవటంలోనేకదా వున్నది ? పెళ్ళానికి నెలకు పదిరూపాయలైనా ఇవ్వలేనివాడు ఈ వ్యాపారం ఎట్లా చేస్తాడు? యివి అచ్చగా ధనికులు మాత్రమే చేసుకునే పెళ్ళిళ్ళేనా?"

ఈ ప్రశ్నలు కొరడాదెబ్బల్లాగా తగిలాయి జగన్నాథానికి. అతను రోషంతో, "పెళ్ళానికి ఒక్కపూట తిండి పెట్టలేనివాడు పెళ్ళి ఎందుకు చేసుకోవాలి ? మొగుడు లక్షాధికారి అయివుండికూడా తన పెళ్ళాం స్వేచ్ఛగా ఖర్చుచేసేటందుకు రూపాయి ఇవ్వని నిర్భాగ్యులున్నారు. వారి పెళ్ళిళ్ళు సవ్యంగావుంటే నేను చెప్పేపెళ్లి అంతకన్న వెయ్యిరెట్లు మంచిది కాదా ? మొగుడూ పెళ్లాలు మతం పేరనో, ప్రేమపేరనో ఒకరికొకరు దొరికిపోయి బతికున్నన్నాళ్ళు ఏడిచేకంటే అటువంటి భ్రమలకూ, కనువిప్పులకూ అతీతంగా తమ సంబంధాలు ఏర్పాటుచేసుకోవటం మంచిదికదా ? అన్నిటికన్న ముఖ్యం ఈ పెళ్ళి ఎప్పుడు ఎవరు రద్దు

చేసుకోవాలన్నా ఎవరికీ బాధగాని, నష్టంగాని ఉండదే! విడాకులకంటె వెయ్యిరెట్లు తేలిక! ఇది నాగరికమైన వివాహం ఎందుకు కాదు?" అన్నాడు.

"మధ్యలో ప్రేమలూ, అసూయలువస్తే ఏం చెయ్యాల్లో నాకు అర్థంకాలేదు."

"మామూలు పెళ్ళిళ్ళకు ఈ ఇబ్బందిలేదా? ప్రేమలూ,అసూయాలూ స్వయంకృతాపరాధాలుకావా?" అన్నాడు జగన్నాథం.

ఇంతసేపూ యిదంతా లోకవ్యవహారం అన్నట్టు మాటలాడుతున్న సులోచనకు ఇది తనకు సంబంధించిన వ్యవహారమేనని అకస్మాత్తుగా జ్ఞాపకం వచ్చి కొద్దిగా దడ పుట్టింది.

ఇద్దరూ కాస్సేపు మౌనంగా ఉన్న తరవాత అతను, "ఏం, సులోచనా, ఏమంటావు?" అన్నాడు.

"ఈ పెళ్లికి నన్నే ఎందుకు ఏరుకున్నారు? అన్నది సులోచన నిబ్బరంగానే.

"దీనికి రెండు కారణాలున్నాయనుకుంటాను. ఒకటి. యిటువంటి పెళ్ళి నీతో సాధ్యమైనట్టుగా మరొక పెళ్ళిగాని పిల్లతో సాధ్యంకాదు. అటువంటి కన్య చట్టరీత్యా వివాహం కోరుతుంది... అంటే, మనిద్దరిమూ ఏ ఇతర కారణం చేతనైనా పెళ్ళాడదలిస్తే నేను చెప్పిన బిజినెస్ పెళ్ళి తప్ప మరొక పద్ధతిలేదు."

"యితర కారణాలంటే?"

"అది నా రెండో కారణం. నీ అసహాయస్థితి చూస్తే నాకెందుకో పట్టరాని ఆగ్రహం కలుగుతున్నది. నీకు ఇంత అన్యాయం జరిగిపోయింది. కాని ఎవరూ నీకు ఏమీ చెయ్యలేకుండా వున్నారు. ఈ సంగతి తలుచుకుంటే ఒక్కోసారి నాకు నిద్రకూడా పట్టదు" అన్నాడు జగన్నాథం.

చాలాసేపు సులోచన ఏమీ అనకపోవడం చూచి అతను "తొందర లేదు సులోచనా! ఆలోచించు. యిదుగో ఈ కాగితం నీ దగ్గిర ఉంచుకో. యిందులో మన పెళ్ళికి నిబంధనలన్నీ రాసి సంతకం పెట్టాను, నీకు సమ్మతం కాక పోతే దాన్ని చించిపారెయ్యి, తాపీగా చదువుకుని ఏ విషయమూ మా సిస్టర్‌తో చెప్పు. లేకపోతే నాతో నే—" అన్నాడు.

అతను చాచినయ్యి ఆమె కొంతసేపు చూడనే లేదు. కాగితం విప్పి చూసింది కాని ఆమెకళ్ళకు ఒక్క అక్షరం కనిపించలేదు.

"షేక్ హాండ్స్!" అన్నా డతను.

సులోచన తనచెయ్యి యిచ్చింది. బిజినెస్!

ఇద్దరూ కారుదగ్గిరికి నడిచివచ్చారు.

సులోచనన్నూ మాణిక్యాన్నీ యింటిదగ్గిర దిగబెట్టి జగన్నాథం కారులో వెళ్ళాడు.

"యింటికి పోదువుగాని లే, మంచి స్ట్రాంగైన కాఫీ యిస్తాను. లోపలికి రా!" అన్నది మాణిక్యం.

యిద్దరూ లోపలికి వెళ్ళాక. "ఏమయింది మీ బిజినెస్?" అని అడిగిం దామె.

సులోచన తన హాండ్ బాగ్‌లోనుంచి జగన్నాథం యిచ్చిన కాగితం తీసి ఇచ్చింది.

మాణిక్యం దాన్ని పైకి చదివింది. ఆ పత్రంలో. సులోచన అతని భాగస్వామినిగా వుండేటట్లూ, అందుకు గాను అతను ఆమెకు నెలనెలా రెండువందలు ఇచ్చేటట్లూ, ఆమెకు పిల్లలుకలిగితే ప్రతిబిడ్డకూ అయిదేసి వేల భీమా ఏర్పాటు చేసేటట్లూ రాసి వున్నది.

అంతా చదివాక ఇద్దరూ ఒకరికేసి ఒకరు ఆశ్చర్యంగా చూసుకున్నారు.

"ఫూల్! నీమీద చాలా ప్రేమ వుండివుండాలి!" అన్నది మాణిక్యం.

"అదెట్లా ?" అన్నది సులోచన.

"నీమీద అభిమానమో, ప్రేమో లేకపోతే నీ ఆర్థిక హక్కులను ఇంతగా పాటించడు. అది రూలే!" అన్నది మాణిక్యం.

ఆ క్షణంలో సులోచనలో నిజమైనదడ ఆరంభమయింది. ఆమె కాఫీకోసంకూడా ఆగకుండా బయలుదేరి యింటికి వచ్చిపడింది.

జగన్నాథం చెప్పిన మిగతా విషయాలన్నీ ఎగిరి పోయాయి. అసలు సంగతేమంటే అతను ప్రేమిస్తున్నాడు. తనతో వ్యభిచార జీవితం గడపమంటున్నాడు!

పరువైన ఆడది అటువంటిపని ఎట్లా చేస్తుంది!

అసంభవం! అసంభవం! యిక తను వాళ్లింటికి వెళ్ళలేదు; అతని మొహం చూడలేదు!....

* * *

"రమణారావుగారూ!"

రమణారావు వచ్చిన మనిషిని గుర్తుపట్టలేదు. ఆయనే తాను ఫలానా అనీ, ఫలాని పనిమీద వచ్చానని చెప్పుకున్నాడు.

సులోచన మామగారు రాయబారం పంపాడు. తన భర్త అయిన వెంకటరత్నం తిరిగి పెళ్ళాడితే తనకు సమ్మతమేనని సులోచన పత్రం రాసి, దానిపైన రమణారావూ, భార్యా సాక్షి సంతకాలుచేస్తే అయిదువేలిస్తారట! ఒకప్పుడు మనోవర్తి ఇవ్వకుండా ఉండటానికిగాను అన్నిరకాల అభాండాలూ వేసిన మనుషులే!.

"పైకం వెంటపట్టుకొచ్చాను. మళ్ళీ అలా పనిచూసుకుని తొమ్మిదీ ఆ చాయలవస్తాను. ఎందుకొచ్చిన పేచీ, వాళ్ళకా కాగితం రాసి పారెయ్యండి. అమ్మాయి బ్రతుకెట్లాగూ పాడు కానేఅయింది." అన్నాడు దూత.

ఆయన వెళ్ళిపోయాక రమణారావు సుముఖతగా ఆ డబ్బు తీసుకొని కాగితం రాసివ్వటమే మేలని అన్నాడు.

"ఏదో పెద్ద కట్నంతో సంబంధం వచ్చి వుంటుంది. పదివేలు కక్కమన్నా కక్కుతారేమో!" అన్నది రమణారావు భార్య ఆశగా.

"ఊరికే రాసిమ్మన్నా రాసిస్తాను." అన్నది సులోచన.

"నీకు పుణ్యం వుంటుంది! ఆ మాట ఆ మనిషి ఎదట అనకు!" అన్నాడు రమణారావు.

సులోచనకు నాటకం చూస్తున్నట్టుగా వున్నది.

దూత తొమ్మిది దాటగనే వచ్చాడు. అతగాడికి వేరే పని వున్నమాట అబద్ధమె వుంటుంది. అయిదు వేల ఎగ జీర్ణం కావటానికి సైమిచ్చాడు అంతే!

"అయిదు వేలు మరీ తక్కువండీ! ఈ రోజుల్లో ఎకరం పొలం కూడా రాదు. మనోవర్తికింద ఇచ్చినా అయిదు వేలకు మొత్తం కానప్పుడు పత్రం రాసివ్వాలంటే——" అని రమణారావు నసిగాడు.

"అయ్యా, ఇట్లా లిటిగేషను పెట్టి ఏమీ లాభం ఉండదు. అవతల ఆయన ఉద్దండుడు. కోడలు రంకు పోయి నదనికూడా సాక్ష్యం తీసుకురాగలడు. తెగతెంపులే అను కొని దీనికి ఒప్పుకోండి! మీ మంచికోరే చెబుతున్నాను!" అన్నాడు దూత.

"అధమం ఏడున్నర వేలైనా వుంటే——"

బేరం సాగింది. అరగంట అయాక దూత మహా త్యాగం చేస్తున్నవాడల్లే "అయ్యా, నా పూచీమీద ఇం కొక్క వెయ్యి తీసుకొని ఆ కాగితం రాయించి నా మొహాన పడెయ్యండీ! తెగేదాకా లాగటం మీకూ భావ్యంకాదు. నాకూ భావ్యంకాదు. ఆ చేత్తోనే ఆ డబ్బు కూడా రశీది ప్పించండీ!" అన్నాడు.

డబ్బూ పత్రాలూ చేతులు మారాయి.

"డబ్బు ఏం చేస్తావ్?" అన్నాడు రమణారావు.

"నీ ఎకౌంటులో వేసివుంచు!" అని సులోచన ఒక్క నిట్టూర్పు విడిచింది.

ఆ సాయంకాలమే ఆమె జగన్నాథాన్ని వెతుక్కుంటూ వెళ్ళింది. మాణిక్యాన్ని కాఫీ తెమ్మని పంపి ఆమె జగన్నాథంతో "మీరానాడు అడిగిన ప్రశ్నకు సమాధానం తేల్చుకున్నాను!" అన్నది.

"ఏమిటది?" అన్నాడు జగన్నాథం ఉద్రేకం అణుచుకో లేకుండా.

సులోచన తన హాండ్ బాగ్ లోనుంచి అతను వ్రాసి ఇచ్చిన కాగితం తీసి అతనికి చూపించి, చించి ముక్కలు చేసింది.

జగన్నాథం ఇంత మొహం చేసుకుని, "హ్వాటే పిటీ!" అన్నాడు.

"పిటి ఏం? నేను ఒప్పుకుంటున్నాను!" అన్నది సులోచన.

ఒక్క గంతులో జగన్నాథం ఆమెను చేరి గట్టిగా వాటేసుకుని, "ఫూల్! ఫూల్!" అన్నాడు.

కాస్సేపటికి మాణిక్యం కాఫీ కప్పులతో వచ్చేసరికి సులోచనా, జగన్నాథమూ డర్బీ స్వీప్ గెలుచుకున్న వాళ్ళ మొహాలు పెట్టుకొని కూచుని ఉన్నారు....

**
**